

соціальних досліджень. Вивчення студентами соціології допомагає їм у з'ясуванні змісту складних соціальних явищ і конфліктів, які відбуваються в сучасному суспільстві, у виявленні причин і джерел їх виникнення та можливих шляхів вирішення, особливостей функціонування та подальшого розвитку соціальних об'єктів в умовах ринкової економіки.

З точки зору гуманізації української студентської молоді цей навчальний курс має вирішувати зокрема такі завдання:

1. Формувати у майбутніх спеціалістів технічного напрямку аксіологічні вміння та навички використання соціологічного підходу як важливого інструменту при аналізі відповідних соціокультурних явищ.
2. Формування особистої системи цінностей, яка орієнтує студентів на гуманістичне вирішення соціальних проблем в особистому житті та життєдіяльності сучасного українського суспільства, насамперед в організаціях і установах технічного спрямування, де вони будуть працювати після закінчення вищого закладу освіти.

Наступним предметом нашого аналізу є така суспільствознавча дисципліна, як політологія. Ця дисципліна посідає у процесі формування гуманістичних цінностей студентів окреме важливе місце, оскільки її зміст закладає підґрунтя для зміцнення у свідомості студентів таких базових цінностей, як свобода, демократія, правова держава, громадянин тощо.

Спробуємо сформулювати основні вимоги щодо побудови навчального курсу політології в університетах технічної спрямованості, орієнтованого на формування гуманістичних цінностей студентів.

- Врахування при відборі та структуруванні навчального змісту курсу політології міжпредметних зв'язків, насамперед орієнтованих на формування ціннісної свідомості студента.
- Зосередження начального змісту на питаннях місця і ролі держави, прав людини і громадянина, демократичних цінностей у розвитку сучасної політичної системи України.
- Створення у початковому змісті та в організації навчання можливостей для активного виявлення студентами власної ціннісної позиції щодо політичних процесів, які відбувалися у суспільстві в минулому та проявляються сьогодні.
- Уникнення політизації курсу та спроб ідеологічного чи політичного впливу на студентів з боку укладачів програм, авторів підручників і викладачів.

Таким чином, враховуючи специфіку проаналізованих вище навчальних дисциплін, саме зміст суспільствознавчої освіти має забезпечити ефективне формування гуманістичних цінностей студентів інженерно-технічних навчальних закладів.

Наведені міркування дозволяють нам стверджувати, що формування гуманістичних цінностей у студентів технічних спеціальностей у процесі навчання суспільствознавства може бути ефективним, якщо:

1. У навчальний зміст дисциплін суспільствознавчого циклу (філософії, політології, соціології) включено елементи, що дозволяють акцентувати і реалізувати аксіологічний потенціал названих дисциплін.
2. Важливими результатами навчання студентів визнаються опанування ними аксіологічними знаннями, вміннями та ставленнями, що сприяють формуванню особистої системи гуманістичних цінностей.
3. При відборі та структуруванні навчального змісту суспільствознавчих дисциплін застосовуються міжпредметні зв'язки, орієнтовані на формування ціннісної свідомості студентів.
4. Відбувається перетворення студента на активно діючий суб'єкт навчального процесу шляхом застосування інтерактивної технології навчання.

Зміни, які відбуваються останніми роками у житті українського суспільства обумовлюють реформування вищої освіти в цілому і оновлення змісту дисциплін суспільствознавчого циклу зокрема, які впливають на рівень гуманістичного виміру світогляду молоді особистості.

Отже, формування гуманістичного мислення у майбутніх фахівців технічного напрямку є одним з актуальних завдань національної вищої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Присухін С. І. Філософія: Навч. посіб. – У 2 ч. – Ч.1. Історія світової та української філософії у визначеннях, поясненнях, схемах, таблицях / С. І. Присухін. – К. : КНЕУ, 2006. – 208 с.
2. Хрестоматія по історії зарубіжної педагогіки / Сост. А. І. Пискунов. – М. : Книга, 1981. – 528 с.
3. Причепій Є. М. Філософія: Підручник для студентів вищих навчальних закладів / Є. М. Причепій, А. М. Черній, Л. А. Чекаль. – К. : Академвидавництво, 2006. – 525с.

УДК: 371.8.004.38

Полянничко З. О.

вчитель загальноосвітньої школи
I – III ступенів № 90 м. Києва

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ШКІЛЬНОЇ ОСВИТИ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ

У статті підкреслюються переваги впровадження інформаційних комунікаційних технологій у шкільний навчальний процес, аналізуються сучасні проблеми інформатизації шкільної освіти в Україні,

наголошується на необхідності ефективної підготовки вчителів до використання сучасних електронних засобів навчального призначення.

Ключові слова: інформатизація шкільної освіти, інформаційні комунікаційні технології, електронні засоби навчального призначення.

Полянничко З. А. Информатизация школьного образования в Украине: современное состояние и проблемы внедрения. В статье подчеркиваются преимущества внедрения информационных коммуникационных технологий в школьный учебный процесс, анализируются современные проблемы информатизации школьного образования в Украине, акцентируется внимание на необходимости эффективной подготовки учителей для использования современных электронных средств учебного назначения.

Ключевые слова: информатизация школьного образования, информационные коммуникационные технологии, электронные средства обучения.

Polyanychko Z. O. Informatization Schooling In Ukraine: current status and problems. The article highlights advantages of implementation of information communication technologies into school education, current problems of school informatisation process in Ukraine are analyzed, the need for effective training of teachers in order to use modern educational software in the learning process is emphasized.

Key words: informatisation of school education, information communication technologies, electronic educational tools.

Реформування шкільної освіти в Україні потребує докорінних змін у навчальному процесі середньої школи. Засвоїти знання та сформувати вміння, необхідні учневі на сьогодні, неможливо без використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Тому перехід системи середньої освіти на якісно новий рівень неможливий без її інформатизації.

Аналіз попередніх досліджень свідчить, що нині в Україні рівень інформатизації суспільства в цілому і освіти зокрема суттєво нижчий рівня інформатизації у розвинутих країнах. Проблема використання ІКТ у освітній галузі України присвячені дослідження В. Ю. Бикова, Р. В. Гуревича, М. Ю. Кадемії, Л. А. Карташової, Т. І. Коваль, В. Г. Кременя, В.В.Лапінського, Н. В. Морзе, А. Ю. Пилипчука та ін. У своїх роботах вони переконливо доводять, що застосування засобів ІКТ суттєво впливає на підвищення ефективності навчального процесу і тільки за умов підвищення інформатизації і комп'ютеризації освіти можлива інтеграція системи освіти України до Європейського та світового освітнього інформаційного простору.

Під інформатизацією освіти, на думку В. Ю. Бикова, розуміється сукупність взаємопов'язаних організаційно-правових, соціально-економічних, навчально-методичних, науково-технічних, виробничих та управлінських процесів, спрямованих на задоволення інформаційних, обчислювальних і телекомунікаційних потреб учасників навчально-виховного процесу, а також тих, хто цим процесом управляє та його забезпечує. Автор вважає, що головною метою інформатизації освіти є забезпечення підвищення якості, доступності та ефективності освіти, створення освітніх умов для широких верств населення щодо здійснення ними навчання протягом усього життя за рахунок широкого впровадження в освітню практику методів і засобів ІКТ [1].

А. Ю. Пилипчук вказує, що узагальнено інформатизація освіти – це створення і використання ІКТ для підвищення ефективності видів діяльності, що здійснюється в системі освіти. Він вважає, що реформування освіти – це передусім внесення змін у нормативно-правові акти у сфері освіти, які викликають відповідні зміни в структурі та здійснювальній діяльності у сфері освіти. Основним завданням інформатизації освіти він вважає вплив на виконувані види діяльності так, щоб досягати поставлених цілей із меншими затратами ресурсів [11]. Під застосуванням ІКТ в освіті вчені розуміють не лише застосування сучасних технічних засобів і технологій, але й використання нових форм і методів викладання предмету, новий підхід до процесу навчання в цілому, що полягає в значних змінах у змісті та цілях навчання.

Вчені вважають, що уже в школі необхідно піднімати рівень інформаційної культури молоді, позаяк це допоможе їм швидше адаптуватися до сучасних технологій у вищих навчальних закладах. Рекомендують у школах вводити елементи дистанційного навчання, щоб школярі знайомились з основами самостійної дослідницької праці, змогли оволодіти технологіями самонавчання. Вважають, що використання електронних засобів навчального призначення (ЕЗНП) на уроках підсилює активну роль учня в освітньому процесі, використання інтерактивних форм, мультимедійних програм сприяє творчому самовираженню учнів, надає широкі експертні можливості оцінки їх творчих досягнень, а також дозволяє максимально використовувати індивідуалізований підхід у навчанні. Дослідження вчених свідчать, що застосування ІКТ суттєво впливає на підвищення культури й результативності педагогічної праці. Особливо підкреслюються переваги електронних підручників і посібників.

Основні положення та теоретико-методологічні засади розробки, створення і впровадження електронних засобів навчального призначення висвітлені в роботах В. М. Анохіна, Л. І. Білоусової, В. П. Вебера, Л. Е. Гризун, В. В. Лапінського, П. Б. Полянського, Ю. В. Тріуса та ін.

Однак є думка, що для широкого застосування в шкільній освіті навчально-методичних матеріалів, поданих в електронній формі, необхідно провести значні науково-педагогічні дослідження й розробки, виділити вимоги для створення ЕЗНП, підготувати педагогічні кадри [8, с. 7].

Метою роботи є вивчення сучасного стану інформатизації шкільної освіти в Україні, визначення переваг використання ІКТ у навчальному процесі середніх загальноосвітніх шкіл та окреслення проблем, що гальмують їх впровадження.

Вивчення низки законодавчих документів останніх років стосовно реформування освітньої галузі в Україні показало, що інформатизація освіти є важливою складовою державної програми розбудови суспільства на основі впровадження сучасних ІКТ. Державні нормативні документи, прийняті в попередні роки, передбачали забезпечення ефективного впровадження і використання ІКТ на всіх рівнях освітньої галузі [2; 3; 12; 13]. В Законі України „Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки” дана оцінка сучасного стану інформатизації освіти в Україні та визначені основні напрями її розвитку. Наголошено, що використання ІКТ в освітній галузі визнано одним із пріоритетних державних завдань. Проте зазначається, що ступінь розбудови інформаційного суспільства в Україні порівняно зі світовими тенденціями є недостатнім; наведені причини відставання. Вказано, що ефективність використання фінансових, матеріальних, кадрових ресурсів, спрямованих на інформатизацію, впровадження ІКТ у соціально-економічну сферу, є низькими, недостатнім є розвиток нормативно-правової бази інформаційної сфери, слабким є рівень комп’ютерної та інформаційної грамотності населення, повільно впроваджуються нові методи навчання із застосуванням сучасних ІКТ. Зазначено про недостатній рівень державної підтримки виробництва засобів інформатизації, програмних засобів та впровадження ІКТ. Також існує інформаційна нерівність у забезпеченні можливості доступу населення до комп’ютерних і телекомунікаційних засобів [4].

Відомо, що досвід використання в нашій країні ІКТ для навчання школярів ще досить невеликий. Загалом в середній школі, як і раніше, уроки проводяться традиційно. Вчитель розповідає учням певний матеріал, і вони мають завчити готову отриману інформацію. Проте сьогодні вже не можна розглядати навчання тільки як процес передачі певної суми знань учителем учням, як процедуру вироблення необхідних знань та вмінь, потрібно підсилювати особистісно-діяльнісний та компетентнісний аспекти навчання.

Зміна освітньої парадигми на „антропоцентричну” (за В. Г. Кременем), зміщення акцентів у освіті в бік гуманізації, саморозвитку особистості, ідеалу свободи й моральної відповідальності особистості перед соціумом за умови збереження традиційних функцій освіти – передачі і поширення знань – усе це вимагає суттєвих змін у підходах до навчання, у стосунках між учасниками навчально-виховного процесу, переходу всієї системи освіти на інший рівень складності. В. Г. Кремень наголошує, що вчителі навчають учнів навчатися, виробляють у них потребу в навчанні впродовж життя, щоб у подальшому використовувати отримані знання у своїй практичній діяльності. Він стверджує, що сьогодні у шкільній освіті найважливішим є розвиток самостійного мислення школяра, його особистості. Тому навчально-виховний процес в освітніх закладах має бути максимально зорієнтованим на формування розвиненої, самодостатньої особистості [7]. Реалізація всіх цих завдань на сьогодні без інформатизації шкільної освіти неможлива.

Переваги використання ІКТ у шкільній освіті очевидні. Застосування сучасних ІКТ створюють нові можливості для навчання, відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. ІКТ надає учням доступ до величезної кількості інформації, що міститься в різноманітних електронних джерелах, а викладачам дає змогу краще викласти матеріал, зробити його цікавішим, швидко перевірити знання учнів та підвищити їхній інтерес до навчання. Вчитель має можливість отримувати найостаннішу інформацію, активно спілкуватися з колегами. Завдяки цьому підвищується його авторитет, він дійсно може бути носієм культури, знань, усього передового. З’являються нові, практично необмежені педагогічні можливості для індивідуалізації навчального процесу. Впровадження у навчальну діяльність ІКТ часто вимагає змін форм організації класно-урочної системи, призводить до змін у діяльності учнів, вчителів, керівників навчальних закладів і тому має охоплювати всі сфери їх діяльності [1].

На сьогодні в середніх школах України є сучасне системне програмне забезпечення, підключення до мережі Інтернет робочих місць керівників закладу освіти та комп’ютерних класів школи, в навчальному процесі вчителями використовуються комп’ютерні навчальні програми, інтерактивні дошки. До інноваційних методів, які поступово впроваджуються у середній освіті, можна віднести мультимедійні лекції, телекомунікаційні проекти, методи автоматизованого контролю навчальних досягнень учнів, відеосемінари, відеоконференції, Інтернет-форуми, вебінари, off-line/on-line практично-лабораторні заняття та консультації. Перспективним є використання електронних засобів навчального призначення: електронних підручників, посібників, довідників, мережних навчально-методичних посібників, комп’ютерних навчальних систем у звичайному і мультимедійному варіантах, аудіо- та відео-навчально-інформаційних матеріалів, лабораторних дистанційних практикумів, електронних бібліотек з віддаленим доступом та ін.

У навчально-виховному процесі використовуються освітні сайти і портали, на сторінках яких накопичується, обговорюється та розповсюджується освітня інформація, методичні матеріали, навчальні програми, надані електронні підручники, розробки уроків з різних дисциплін. Найпопулярнішими, наприклад, можна назвати такі освітні on-line ресурси, як: освітній портал „Класна Оцінка” (<http://klasnaocinka.com.ua/>), Освітня мережа України (<http://www.ednu.kiev.ua/>), Освітній портал (<http://www.osvita.org.ua/>), Інформаційний портал (<http://www.school.kiev.ua/>), Освітній портал „Діти України” (<http://www.children.eduua.net/documents>), „Острів Знань” (<http://ostriv.in.ua/>) та інші. Інформація на сайтах та порталах постійно розширюється та оновлюється.

В 2011 році у Дніпропетровській області було розпочато проект „Електронна школа” (<http://eschool.dnepredu.com/>), метою якого є забезпечення рівного доступу до освітніх послуг на основі застосування особистісно орієнтованих методів навчання, з урахуванням індивідуальних особливостей кожної дитини. Організатори проекту вважають впровадження та підтримку активного використання дистанційних освітніх технологій одним із шляхів удосконалення освітнього середовища. Контент „Електронної школи”

містить лекційний матеріал, медіа-уроки, електронні підручники, тренажери, словники, віртуальні лабораторії, корисні посилання та ін. Користувачі можуть взяти участь в on-line уроках, веб-конференціях, навчальних on-line форумах, отримати консультацію та допомогу мережевих тьюторів.

В останні роки під керівництвом учених Національної академії педагогічних наук України спільно з комп'ютерними фірмами розроблено значну кількість електронних підручників з різних шкільних навчальних предметів. Навчальні матеріали, подані в електронній формі, мають багато переваг. Вони готуються значно швидше, ніж паперові, на їх тиражування потрібно набагато менше матеріальних затрат. З використанням сучасних засобів телекомунікації вони можуть бути доступні всім без винятку учням і вчителям. На даний час вже частина учнів їх використовує паралельно з „паперовими” [8].

Вчителі шкіл України використовують ЕЗНП у викладанні шкільних предметів, підготовці до уроків, плануванні тощо. Більшість підготовлених комп'ютерно орієнтованих програмно-методичних комплексів (ПМК) належить до викладання інформатики, математики, біології, історії, хімії. Наприклад, електронні видання „Віртуальна хімічна лабораторія. 10 клас” і „Хімія. 10 клас” розроблені колективом авторів хімічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна, Харківського університетського ліцею і Національного університету радіоелектроніки, повністю охоплюють курс шкільної хімії 10 класу і відповідають стандартному та академічному рівням програм МОН України [6, с. 8]. Але, на жаль, кількість таких ПМК ще невелика, не всі вчителі з ними ознайомлені.

В 2004 році був складений реєстр комп'ютерно орієнтованих ПМК, схвалених Науково-методичною комісією засобів навчання та шкільного обладнання МОН України, що мають Гриф МОН України. Проте перелік цих ПМК не поновлювався з 2004 року. Відсутні методики використання електронних засобів у навчальному процесі. Та й самі електронні засоби навчального призначення потребують удосконалення, не досить якісні змістовно.

Кожного року середні школи України отримують комп'ютерне обладнання. Проте стан матеріально-технічного забезпечення багатьох шкіл є ще недостатнім. Офіційна статистика свідчить, що понад 93% українських шкіл мають комп'ютери. Втім не всі вони відповідають сучасним вимогам. Значна частка комп'ютерного устаткування застаріла та фізично зношена. У 2010/2011 навчальному році в Україні 1 комп'ютер припадає на 28 учнів. Для порівняння, у Європі та США в середньому 1 персональний комп'ютер припадає на 5 – 7 учнів. За даними on-line опитування, що проводилося у 2011 – 2012 навчальному році дослідницькою компанією Cross Tab Research (штат Вашингтон, США) і в якому взяли участь 3864 вчителів з України, педагоги зазначали, що мають більше доступу до комп'ютерних технологій поза школою, ніж у класі. Зокрема, на цьому наголосили 73% опитаних (минулого року – 70%). Так само й учні: 54% з опитаних мають доступ до комп'ютера з Інтернетом за межами школи [10].

За даними, наведеними в програмі „Освіта Києва. 2011-2015 рр.”, у Києві станом на 2011 рік середній показник забезпечення комп'ютерами середніх загальноосвітніх навчальних закладів становив один комп'ютер на 19 учнів. Аналізуючи ефективність використання комп'ютерів у кабінетах школи, можна констатувати, що понад 85% навчального часу з використанням комп'ютерної техніки припадає на вивчення курсу інформатики. Тоді як показник використання ІКТ під час вивчення інших предметів залишається вкрай низьким. Це пояснюють недостатньою кількістю комп'ютерів, низьким рівнем підготовки вчителів до застосування ІКТ у навчальному процесі та відсутністю у штатних розписах посади системного адміністратора [14].

Позаяк вирішення проблеми оснащення закладів освіти сучасною комп'ютерною технікою та своєчасне оновлення парку застарілих комп'ютерно орієнтованих ПМК у першу чергу залежить від належного фінансування, скрутне економічне становище в Україні гальмує розвиток інформатизації шкільної освіти. Але це ще одна значна проблема, що заважає активному впровадженню ІКТ у шкільний освітній процес. Це стосується рівня ІКТ-компетентності вчителів. Ще значна частина вчителів, в основному пенсійного віку, не вміють користуватися комп'ютером та мережею Інтернет, не мають уявлення про їхні можливості. Тому загалом рівень ІКТ-компетентності учнів і вчителів у багатьох середніх школах, особливо сільських, є низьким. Проте соціологічні дослідження свідчать, що технічна підготовка вчителів у використанні ІКТ поступово зростає. У 2012 році лише половина вчителів назвали власну недостатню технічну підготовку серйозною перешкодою для впровадження ІКТ в освіту, тоді як у 2010 році так вважали 67% опитуваних педагогів [10].

Процес інформатизації середніх навчальних закладів у нашій країні іде складно і повільно. Для цього недостатньо оснастити школи сучасними комп'ютерами, потрібна відповідна трансформація соціально-професійного мислення і формування високої інформаційної культури як викладачів, так і учнів. Важливо, щоб учителі хотіли і були готові до роботи з ЕЗНП, вміли застосовувати ІКТ, могли оцінити їх якість, адже ЕЗНП мають органічно поєднуватися з „паперовими” засобами навчання і їхня інтеграція у навчальний процес має сприяти підвищенню його ефективності та доступності.

Щоб навчити учнів використовувати ІКТ, крім покращення оснащення закладів освіти сучасною комп'ютерною технікою, електронними засобами навчального призначення, необхідно прискорити перепідготовку вчителів та фахівців у сфері ІКТ. Погоджуємося, що на сьогодні кожен педагог загальноосвітнього навчального закладу має уміти створювати текстові документи, таблиці, малюнки, діаграми, презентації, використовувати Інтернет-технології, локальні мережі, бази даних, здійснювати анкетування, діагностування, тестування, пошук необхідної інформації в мережі Інтернет, розробляти власні електронні продукти (демонстраційний матеріал тощо), а також використовувати готові електронні продукти у своїй професійній діяльності [9, с. 11].

Зразкові приклади впровадження ІКТ у шкільний навчальний процес в Україні є. У звіті за 2011 – 2012 н. р. про роботу педагогічного колективу Дніпропетровської спеціалізованої багатопрофільної школи № 23 з поглибленим вивченням англійської мови зазначено, що майже 96% учителів володіють комп’ютерними технологіями та використовують їх у роботі з учнями та батьками. У школі ведуться електронні журнали та щоденники, використовуються дистанційні технології навчання. Школа має власний сайт, на якому висвітлюється шкільне життя та відбувається соціальне партнерство з батьками учнів. У 2011 – 2012 н.р. сайт школи посів почесне місце в десятці кращих шкільних сайтів області (<http://dneprschool23.klasna.com/ru/site/otchet.html>).

У всеукраїнському конкурсі на кращий інформаційний сайт навчального закладу – „Веб-сайт – обличчя успіху”, який щорічно проводиться під патронатом Міністерства освіти і науки України, у 2012 взяли участь 97 шкіл I – III ступенів акредитації. Перше місце посів ліцей економіки та інформаційних технологій м. Запоріжжя (<http://www.leit.zp.ua:81/ua>). Сайт надає загальну інформацію про навчання та режим роботи, важливі події та заходи, що проводяться у ліцеї. Навчальний заклад працює в мережній інтегрованій комплексній системі *Net Школа*, що включає в себе створення єдиного навчального середовища в рамках шкільного навчально-виховного процесу та побудови навчального середовища з іншими навчальними закладами міста.

Розвиток і поширення ІКТ у шкільній освіті надають учителю значні можливості щодо узагальнення, презентації та поширення власного педагогічного досвіду. Одним із ефективних засобів є створення персональних сайтів шкіл чи веб-сторінок учителів у мережі Інтернет. Перевагою такої форми портфоліо є оперативність та актуальність: учитель постійно поповнює власну веб-сторінку розробками уроків, контент сайту відображає досвід учителя і може бути корисним не тільки учням, але й колегам-предметникам. Персональні сторінки учителів можуть бути створені на платформах CMS, UCOZ, Word Press та ін. Використання таких веб-конструкторів дозволяє отримати сайт без навичок програмування. Крім того, таким веб-сторінкам надається безкоштовний хостинг, технічна підтримка тощо. Наприклад, на персональній сторінці вчителя математики СПМШ I – III ступенів № 16 ім. М. О. Кириленка м. Білої Церкви І. Д. Кирдей (<http://kirdey.com/>) колеги можуть знайти корисну інформацію з методики викладання предмету, прочитати наукові статті за авторством учителя, переглянути відеофрагменти уроків, знайти опис та методичні рекомендації щодо використання електронних засобів навчального призначення на уроках у старшій школі, учні можуть ознайомитися з матеріалами місцевих та Всеукраїнських конкурсів та олімпіад з математики, знайти цікаві висловлювання відомих учених та посилання щодо перегляду художніх фільмів про математику. Таким чином учитель вдало заохочує учнів до вивчення шкільної дисципліни, викликає у дітей емоційний підйом та зацікавленість, підвищує мотивацію, сприяє розвитку творчих здібностей, стимулює до самостійної роботи.

У школі-гімназії „Сихівська” у м. Львові (<http://sykhivska.at.ua/>) діє дистанційний навчально-консультаційний центр, що надає можливість отримувати консультації для учнів, які не можуть відвідувати школу постійно або тимчасово. Кожен навчальний предмет ведеться окремим учителем або групою вчителів і організовується за принципами дистанційного навчання. Відповіді на завдання учні або надсилають файлами, або працюють у режимі обміну повідомленнями, а також у вигляді відповідей на завдання тестів.

З метою подальшого впровадження ІКТ у навчально-виховний процес загальноосвітніх навчальних закладів України, створення умов для поетапного переходу до нового рівня освіти на основі цих технологій розроблена Державна цільова програма „Сто відсотків” на період до 2015 року. Програма передбачає, крім створення нормативно-правового, науково-методичного забезпечення, такого впровадження, оснащення шкіл сучасними електронними засобами навчального призначення та програмними документами, також удосконалення системи підготовки та підвищення кваліфікації педагогічних кадрів у сфері впровадження ІКТ у навчально-виховний процес, забезпечення стовідсоткового володіння такими знаннями всіма педагогічними працівниками. Виконання програми має забезпечити підвищення якості шкільної освіти, розвиток інформаційної взаємодії та інтеграцію загальноосвітніх навчальних закладів у світовий інформаційний освітній простір. Підвищення рівня ІКТ компетентності вчителів має відбуватись паралельно із впровадженням комп’ютерної грамотності учнів [2].

Таким чином, інформатизація освіти є вирішальним чинником досягнення основних цілей реформування освіти. Використання ІКТ впливає на зміст навчання, модернізує засоби, методи та форми організації навчального процесу, забезпечує високий науковий та методичний рівень викладання, індивідуальний підхід до навчання, стимулює тих, хто навчається, до самостійної роботи, підвищує ефективність, доступність та якість надання освітніх послуг.

Для навчання учнів в умовах розвитку інформаційного суспільства, впровадження ІКТ в середніх загальноосвітніх школах виникає нагальна потреба у прискоренні перепідготовки вчителів та фахівців у сфері ІКТ, в оснащенні закладів освіти сучасною комп’ютерною технікою та якісними електронними засобами навчального призначення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Биков В. Ю. Сучасні завдання інформатизації освіти / В. Ю. Биков // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2010. – №1(15) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ime.edu-ua.net/em.html>

2. Державна цільова програма впровадження у навчально-виховний процес загальноосвітніх навчальних закладів інформаційно-комунікаційних технологій «Сто відсотків» на період до 2015 року Постанова Кабінету Міністрів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/494-2011-%D0%BF>
3. Закон України „Про Національну програму інформатизації із змінами, внесеними згідно із Законами N 2684-III (2684-14) від 13.09.2001, ВВР, 2002, N 1, ст.3, N 2289-VI (2289-17) від 01.06.2010, ВВР, 2010, N 33, ст. 471” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=74%2F98-%E2%F0>
4. Закон України „Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки” від 9.01.2007 р. № 537 –V– [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
5. Закон України «Про освіту» № 1024-VI (1024-17) від 19.02.2009 із змінами, внесеними від 01.06.2010р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2984-4&key=4/UMfPEGzhnh.wY.ZiZ cekKaH14P.s80msh81e6>
6. Клименко Т. А. Інформатизація хімічної освіти в школі. Віртуальна хімічна лабораторія / Т. А. Клименко, Т. М. Гранкіна. – Хімія [Текст] : наук.-метод. журн. – Х. : Основа, 2002. – С. 6 – 9.
7. Кремень В. Г. Суспільство знань і якісна освіта // Всеукраїнський громадсько-політичний тижневик „Освіта”. – 2007. – № 13 – 14. – С. 22 – 34.
8. Кремень В. Г. Модернізація освіти на новому етапі інформатизації / В. Г. Кремень // Інформаційно-комунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи: третя міжнар. наук.-практ. конф. : [в 2ч.]. Ч.1 / Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України та інш.; [за ред. М. М. Козяра, Н. Г. Ничкало]. – Львів: ЛДУ БЖД, 2012. – С. 34 – 39.
9. Крутова Н. І. ІКТ-компетентності сучасного вчителя в умовах розвитку інформаційного освітнього простору // Завучу. Усе для роботи. – 2012. – №21-22 (93-94). – С. 10 –14.
10. Недостатня комп’ютеризація українських шкіл перешкоджає розвитку інноваційної освіти (за матеріалами: Освіта.ua) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/school/news/18790>
11. Пилипчук А. Ю. Система освіти як об’єкт інформатизації: структура системи освіти. / Пилипчук А. Ю // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2008. – №4. – [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ITZN/em8/emg.html> – Заголовок з екрана.
12. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження комплексної програми забезпечення загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів сучасними технічними засобами навчання з природничо-математичних і технологічних дисциплін» на 2005-2011 роки від 13.07.2004 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.uazakon.com/document/fpart67/idx67714.htm>
13. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної програми "Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці" на 2006-2010 роки» від 7.12.2005 р. №1153 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1153-2005-%D0%BF>
14. Про затвердження Програми «Освіта Києва. 2011 - 2015 рр.» від 25.05.2011 р. N 196/5583 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kmr.ligazakon.ua/SITE2/1_docki2.nsf/alldocWWW/24214383BB8161F7C22579050068EF1F?OpenDocument

УДК 811.111 (371.315)

Меньковська Ю. А.

аспірант кафедри методики викладання іноземних мов
Київського національного лінгвістичного університету

ВИДИ ІНДИВІДУАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

У статті розглядаються та характеризуються види індивідуалізованого навчання англійського діалогічного мовлення учнів початкової школи. Визначаються основні види індивідуалізації на кожному з етапів оволодіння діалогічним мовленням та їх зміст. Обґрунтовуються способи реалізації кожного виду індивідуалізації у процесі навчання діалогічного мовлення. Називаються можливі прийоми реалізації видів індивідуалізованого оволодіння діалогічним мовленням молодшими школярами.

Ключові слова: *види індивідуалізації навчання діалогічного мовлення, розвивальна індивідуалізація навчання діалогічного мовлення, регулюючо-мотивуюча індивідуалізація навчання діалогічного мовлення, формуючо-мотивуюча індивідуалізація навчання діалогічного мовлення, способи реалізації індивідуалізованого навчання діалогічного мовлення, прийоми реалізації індивідуалізованого оволодіння діалогічним мовленням.*

Меньковская Ю. А. Виды индивидуализированного обучения английской диалогической речи младших школьников. *В статье рассматриваются и характеризуются виды индивидуализированного обучения английской диалогической речи учеников начальной школы. Определяются основные виды индивидуализации на каждом из этапов овладения диалогической речью и их содержание. Обосновываются способы реализации каждого вида индивидуализации в процессе обучения диалогической речи. Называются возможные приемы реализации видов индивидуализированного овладения диалогической речью младшими школьниками.*

Ключевые слова: *виды индивидуализации обучения диалогической речи, развивающая индивидуализация обучения диалогической речи, регулирующие-мотивирующая индивидуализация обучения диалогической речи, формирующие-мотивирующая индивидуализация обучения диалогической речи, способы реализации индивидуализированного обучения диалогической речи, приемы реализации индивидуализированного овладения диалогической речью.*